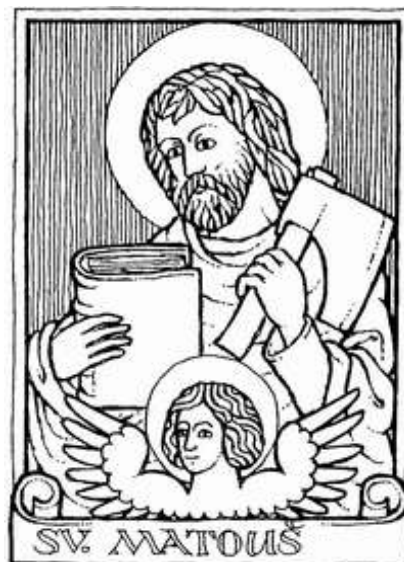

MATOUŠ

ČÍSLO 76

VELIKONOCE 2012

Občasník farního společenství Fryšavy a Sněžného.

A L E L U J A

**JEŽÍŠ
KRISTUS
Z MRTVÝCH
VSTAL!!!**

At' světlo této
svíce, prozáří
temnoty Vašich
dnů a naplní Vás
radostí z toho,
že Ježíš Kristus
z mrtvých vstal.

*P. Jiří Janoušek
farář*

JENOM KOUSEK DŘEVA

„Prosím tě, Michale, proč máš ve svém pokoji na stěně kříž? Co ti to říká? Vždyť to je jenom kousek dřeva.“

Michal přemýšlí, jak by to svému spolužákovi vysvětlil.

„Poslyš mou vzpomínku. Bylo to v zimě, všude byl sníh a led. Já jsem se chtěl klouzat na rybníku. Dědeček se nabídl, že půjde se mnou, třebaš byl nemocen a naříkal na srdíčko. Stoupl jsem na led, udržel mě. Dědeček varoval: „Nechod' dál, led je ještě slabý.“ Udělal jsem jeden dva krůčky a led se prolomil. Marně jsem se škrabal z ledové vody nahoru.

Dědeček se přišoural blíž a natáhl ke mně hůl. Už neměl sílu. Trásl se, ale přesto mě vytáhl. S bolestí jsme došli domů. Byl jsem zkřehlý, ale dostal jsem se z toho. Dědeček však zemřel.

Po pohřbu rozdávali naši sousedům dědečkovy staré věci. Chtěli darovat i jeho hůl. Vykřikl jsem: Tu hůl si nechám! Tou hůlkou, tím kouskem dřeva mě dědeček zachránil a sám přitom zahynul...- Pro křesťana není kříž kouskem dřeva, je důkazem Kristovy lásky.“

POVÝŠENÍ KŘÍŽE

V mém bytě visel tvůj kříž, Pane. S úctou jsem se před ním modlíval jako kdysi moji rodiče a řada předků. Ale najednou mi tvůj kříž začal vadit. Všiml jsem si divných pohledů svých návštěv. Zmocnil se mě strach o mou kariéru.

Jednoho dne se tvůj kříž ocitl v temném šuplíku. Zapřel jsem tě jako kdysi Petr, ale tentokrát nikdo nekokrhal.

Čas plynul. Kříže na zdi jsem se zbavil, ale mnoho jiných křížů naplnilo můj život. A musil jsem je nést sám, byly těžké a tvrdé – bez tebe ...

Až jednou zakokrhal kohout a ty, Pane, jsi na mě pohlédl. Nyní má kříž zase své pevné místo na zdi mého pokoje. Jak krásné bylo toto Povýšení kříže! A mé srdce kromě úcty zaplavila láska.

Děkuji ti, Pane, žes mě neponechal v propasti mé zrady. Už nikdy se nevydám za falešnými proroky, ani za vidinou klamných úspěchů a poct. Poznal jsem, že kříže, které nesu s tebou, ztrácejí svou tíži...

MŮŽE PŘÍBĚH VELIKONOC NĚČÍM OSLOVOVAT I DNEŠNÍHO ČLOVĚKA?

Všechny ty události mají hlubokou lidskou dimenzi. Týká se to každého z nás. S každou postavou se člověk může identifikovat – v každé té postavě může člověk nalézt sám sebe.

Jan je samozřejmě výrazem naší touhy po Ježíšově blízkosti i Ježíšova příklonu k člověku;

Jidáš je kusem nás, když zrazujeme druhé, když zrazujeme Boha, když zrazujeme sebe;

Petr je ten, který nahlíží svoji slabost, který je schopen této slabosti v dané chvíli nejenom litovat, ale uvědomit si její důsledky, a který najednou vidí své jednání a život v úplně novém světle.

Tak bychom mohli pokračovat, protože tyto situace se v našem životě opakují. Můžeme jít s Ježíšem Křížovou cestou, vždyť každý z nás má za sebou nějaký příběh utrpení způsobeného druhými lidmi, nesmyslností, ztrátou naděje, toho strašného smutku, že nevidí Boha. Když Ježíš volá na kříži „Bože můj, proč jsi mě opustil?“, je to výraz toho, co každý z nás přece zná, když se potácí, když není schopen svoji situaci zvládnout a když má pocit, že ho Bůh opustil.

Mirea Ryšková

VELIKONOČNÍ POTĚŠENÍ

Vzpomněla jsem si, jak jednou, před lety, jsem stála ve frontě v prodejně potravin. Bylo to krátce před polední na Velký pátek. U pultu s lahůdkami všichni hodně nakupovali, fronta byla dlouhá, v obchodě hrálo rádio. Stála jsem tam, mé myšlenky poletovaly někde u seznamů nákupů a u jídelníčků na příští dny a koukala jsem kolem sebe. Všude poutala mou pozornost velikonoční výzdoba – kuřátka, beránci, kraslice, větvičky, pentličky. Takové ty barvami hýřící kýče. Bylo to takové ... veselé.

Nic proti pomlázkám, pentličkám, vajíčkům bílým nebo malovaným a vši té velikonoční veteši. Proč nenamalovat vajíčka, nezdobit byt pentličkami a obrázky kuřátek a jehňátek? Mohou to klidně být nevinné symboly nového života. Koneckonců, proč si jednou do roka neupéct bábovku ve tvaru beránka nebo třeba kočky. To je jen výzdoba. Co taky může být divného na slepičkách, vajíčkách,

zajíčcích, pentličkách a dalších tradičních velikonočních rekvizitách? Vždyť je to takové ... veselé.

Zcela mimoděk jsem se zaposlouchala do rozhlasového vysílání. Možná to byly zprávy nebo nějaký moderátorský vstup mezi písničkami, to už dneska nevím. Každopádně si přesně vzpomínám, že ten hlas říkal, že v tyto dny oslavují křesťané umučení a vzkříšení Ježíše Krista. A já jsem tam stála jako zařezaná, protože právě v té chvíli mě napadlo, že Ježíš po svém vzkříšení nikdy neumřel. Ne že bych si předtím nějak představovala, jak to bylo. Ale ta zřetelná přesnost té myšlenky mě naprosto ohromila. Nikdy v životě na tu chvíli nezapomenu. Patří k mým Velikonocům. Vytláčila všechno, co jsem o těch svátcích do té doby věděla nebo si myslela.

Svátky nového života pro mne neznamenaají vyfoukávat a barvit vajíčka jako symbol mlád'átek, trhat větvičky a nechat je ve vodě rozkvétat, péct piškotového beránka, protože jehňátka se rodí na jaře, ani nebudu chystat výslužky pro koledníky. Lidové tradice jsou hezká věc, ale pro mne neznamenaají nic podstatného. Tehdy před lety ve frontě u pultu v obchodě s lahůdkami mi to došlo. Moje Velikonoce dostaly jiný obsah. Nic proti zvykům a tradicím. Nevadí mi. Když budu mít čas a náladu, třeba taky vyzdobím velikonočně byt a něco upeču. Nijak na tom ale nevisím.

Je jedno, jestli budu letos barvit vajíčka, zdobit byt větvičkami či kuřátky a péct piškotového beránka. Moje srdce je obráceno k trnům Kristovy koruny a k záři toho nedělního rána, kdy hrob byl tak nepochopitelně prázdný.

Hana Pinknerová

KOMENTÁŘ KE MŠI SVATÉ

(četba na pokračování)

BOHOSLUŽBA SLOVA

Po vstupní modlitbě se všichni posadí a začíná bohoslužba slova.

Hlavní část bohoslužby slova tvoří čtení z Písma svatého proložené mezizpěvy. Homilie, vyznání víry a přimluvy ji rozvíjejí a uzavírají.

Ve čteních z Písma sv., které jsou vykládány v homilii, k nám mluví živý Bůh. Trvalým používáním Písma sv. jsme Duchem svatým poučováni ve víře, abychom mohli svým životem vydávat Kristu svědectví.

Alespoň krátká bohoslužba slova je součástí slavení každé svátosti i žehnání. Je to proto, že Boží slovo živí a rozvíjí naši víru, která je ke slavení svátosti nezbytnou dispozicí. Bohoslužba slova může existovat i samostatně.

V Božím slově je mezi námi přítomen živý Bůh. Dává se nám jako pokrm pro život. Proto při slavení eucharistie hovoříme o dvou stolech: O stolu Božího slova a stolu Těla a Krve Páně. Uspořádání lekcionáře odpovídá přání II. Vatikánského koncilu, aby nám byl stůl Božího slova bohatě prostřen.

O nedělích a svátečních dnech jsou ve mši sv. tři čtení:

- první je ze Starého Zákona nebo ze Skutku apoštola,
- druhé z novozákonních listů nebo z knihy Zjevení,
- třetí z evangelia.

Texty jsou rozděleny do tří ročních cyklu A, B, C, které se stále opakují. Můžeme říci, že po uplynutí tří let jsme seznámeni s hlavními částmi Božího slova.

Uspořádání textu se řídí dvěma zásadami. První je zásada harmonizace podle tématu - čtení ze Starého Zákona je sladěno s evangeliem. Učíme se vnímat, jak se Starý Zákon naplňuje na Ježíši Kristu.

Texty druhého čtení a evangelií jsou uspořádány podle zásady polosouvislého čtení. Čteme postupně z určitého listu nebo evangelia, ale ne tak, že by jednotlivá čtení navazovala bezprostředně na čtení z minulé neděle.

Ve všední dny má mše dvě čtení: první je ze Starého nebo Nového Zákona, druhé je z evangelia. V liturgickém mezidobí je první čtení

uspořádáno ve dvou ročních cyklech, které se opakují. Evangelia jsou každý rok stejná.

K navození pozornosti a lepšímu pochopení může posloužit krátké uvedení do čtení.

Responsoriální žalm

Ozvěnou prvního čtení je zpěv žalmu. Slovy Písma sv. odpovídáme na to, co jsme ve čtení slyšeli. Zpěvák nebo schola zpívají jednotlivé verše žalmu a my ostatní opakujeme odpověď, latinsky responsum. Proto tomuto zpěvu říkáme zpěv responsoriální. Pokud se žalm nezpívá, má se recitovat vcelku a refrén se opakuje jen na začátku a na konci.

Zpěv žalmu se nazývá také graduále - podle toho, že zpěvák, který vystupoval ke zpěvu na ambon, musel zůstat stát na druhém stupni (stupen je latinsky gradus). Z plné výše ambonu se mohlo zvěstovat jen evangelium.

Žalmy jsou vynikající školou modlitby. Vyjadřují různé stavy lidského srdce před Bohem: děkování, prosby, vyznání vin apod. Modlil se je i Ježíš.

Aleluja, evangelium

Středem a vrcholem bohoslužby slova je evangelium. Není divu, že se na jeho četbu připravujeme.

První přípravou je zpěv aleluja s veršem z Nového Zákona. Shromáždění věřících takto vítá Pána, který k němu má promlouvat, pozdravuje ho a zpěvem vyznává svou víru. Při zpěvu aleluja a verše před evangeliem všichni stojíme. Tento zpěv aleluja většinou nahrazujeme mešním zpěvem z kancionálu.

Pokud má evangelium předčítat jáhen, celebrant mu polohlasně udělí požehnání slovy: "Ať ti Bůh očistí srdce i ústa, abys dobře zvěstoval jeho svaté evangelium, a ať ti k tomu dá své požehnání." Když čte evangelium sám celebrant, modlí se podobně: "Očist mi srdce i ústa, Bože, abych dobře zvěstoval tvé svaté evangelium."

Před evangeliem a po něm říkáme krátká zvolání (aklamace). Otevíráme svůj rozum, srdce i ústa, chceme Boží slovo rozumem poznávat, srdcem milovat a ústy vyznávat. Proto se žehnáme malým křížem na čele, na ústech a na srdci.

Evangelium nasloucháme vstoje. Tím vyjadřujeme úctu Kristu přítomnému mezi námi ve svém slově a připravenost uvést jeho slova v čin.

Zvláštní úcta se projevuje i knize evangelií. Evangeliář se může nést v průvodu spolu se svícemi a kadidlem. Při četbě stojí ministranti se svícemi u ambonu a jáhen nebo kněz může knihu okouřit. Po přečtení úryvku knihu políbí a v duchu říká slova: "Radostná Boží zvěst ať nás osvobodí od hříchu."

Homilie

Součástí liturgie už od nejstarších dob je homilie, lidové kázání. Je většinou zaměřená na přečtené texty Písma sv. Může se ale také týkat obsahu svátku nebo nějakého textu ze mše sv. nebo aktuálních potřeb posluchačů.

V homilii se vykládají tajemství víry a zásady křesťanského života. Homilie umožňuje aktualizaci Božího slova, převedení do životních situací posluchačů.

O nedělích a zasvěcených svátcích se nesmí vynechat. V ostatní dny se doporučuje, protože povzbuzuje ducha pro denní úkoly.

Vyznání víry, přímluvy

O nedělích a slavnostech následuje po homilii vyznání víry, latinsky Credo. Je to naše odpověď na Boží slovo, které jsme slyšeli ve čteních a homilii. Projevujeme s ním souhlas a připomínáme si pravdu víry, dříve, než budeme slavit eucharistickou oběť.

Vyznání víry vzniklo mimo mši sv. jako křestní vyznání. Je to rozvinutí odpovědí na otázky, které byly kladeny tomu, kdo byl křtěn – křtěnec musel vyznat víru v Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

Během staletí vzniklo mnoho formulací vyznání víry. Nejvýznamnější z nich jsou dvě, které dnes užíváme při liturgii:

- kratší - tzv. apoštolské, starobylé vyznání západní církve
- a delší - nicejsko-cařihradské, užívané na východě i na západě. Je plodem prvních dvou ekumenických koncilů v Niceji a v Cařihradě.

Ve vyznání víry je formulován celý obsah naší víry.

Ve mši sv. se zpravidla modlí vyznání nicejsko-cařihradské.

Bohoslužba slova končí přímluvami, nebo-li modlitbou věřících. V prvotní církvi byla tato modlitba běžnou záležitostí. Starobylým příkladem takové modlitby jsou velkopáteční přímluvy. Ve středověku se modlitba věřících ze mše sv. postupně vytratila. K obnovení došlo po II. Vatikánském koncilu.

V přímluvách se projevuje naše účast na Kristově kněžském poslání, stáváme se u Boha horlivými přímluvci za druhé.

Obvyklé uspořádání proseb by mělo být toto:

1. za potřeby církve
2. za státní představitele, spásu celého světa a občanské společenství
3. za trpící
4. za místní společenství.

Modlitbu přímluv řídí kněz. Všichni vyjadřujeme svou účast společnou invokací. Z několika možných se většinou užívá zvolání: "Prosíme tě, vyslyš nás".

Pokračování příště.

Z knihy Komentář ke mši svaté
P. Jan Nekuda
P. Pavel Hověz

V TOMTO ZNAMENÍ ZVÍTĚZÍŠ

Kříž je symbol víry, víra vítězí nad světem.

Kříž je symbol naděje. Buď pozdraven, kříži, naděje jediná.

Kříž je důkaz lásky.

Tak Bůh milovat svět, že za nás nechal obětovat svého Syna na kříži.

Kříž je symbol stálosti. Svět se zmítá v bouřích, ale kříž stojí.

Kříž vysvětluje, proč trpíme. Skrze kříž jdeme k nebi blíž.

P. Alois Pekárek

POZVÁNÍ NA SETKÁNÍ MLÁDEŽE ve Žďáře nad Sázavou

Od 14. do 19. srpna 2012 se ve Žďáře nad Sázavou bude konat už páté Celostátní setkání mládeže (CSM). Čeká tu na Tebe velmi bohatý a pestrý program, ve kterém si budeš moct najít „to své“: poutavé katecheze, slavení eucharistie, celodenní adorace, zajímavé přednášky, dobrá hudba, výstavy, workshopy a semináře, poznávací výlety, diskusní skupinky, sportovní vyžití nebo kreativní dílny. Budeš mít také možnost zúčastnit se školy modlitby, prožít v klidu svátost smíření nebo si popovídat s knězem. Celý týden budou na setkání přítomni biskupové a bude příležitost se s nimi setkat a popovídat. Součástí programu bude i Pout' rodin, která se bude konat v sobotu 18. srpna 2012. Žďár ale bude především místem osobních setkání - s přáteli, s novými lidmi, s biskupy, s kněžími, zasvěcenými osobami ... a hlavně s Kristem.

CSM je určeno pro všechny mladé lidi od 14 do 30 let. V programu se bude myslet jak na středoškoláky, tak na vysokoškoláky a mladé pracující. Přednášky budou proto děleny podle věku. Podle možností a svých schopností se také můžeš zapojit do některé z přípravných skupinek.

Hlavním tématem letošního CSM je Duch svatý a jeho mottem je citát z listu sv. Pavla: „*Ovocem Ducha je láska, radost a pokoj...*“ (Gal 5,22). S mladými lidmi z celé České republiky se tak zapojíme do oslav Roku biřmování, který vyhlásili naši biskupové na rok 2012 v souvislosti s tříletou přípravou na oslavu 1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu.

Byl jsi v roce 2007 na setkání v Táboře a chtěl bys opět zažít jeho atmosféru? Anebo jsi v Táboře nemohl být, ale hodně jsi o něm slyšel od svých kamarádů? Vydej se do Žďáru a pozvi na cestu i mladé ze svého okolí včetně hledajících! I na ně čeká na CSM zajímavý program a kdo ví... Třeba právě ve Žďáře najdou odpovědi na své otázky týkající se víry.

Přihlašovat se můžeš přes elektronickou přihlášku, kterou najdeš na webu setkání www.dozdaru.jdem.cz Cena za celé setkání je 1 100,- Kč. Kdo se přihlásí a setkání uhradí do 31. května 2012, zaplatí pouze 950,- Kč.

Více informací najdeš na: <https://zdar2012.signalny.cz/>.

CO SE STALO S JEŽÍŠEM

PAŠIJOVÁ HRA

O ŽIVOTĚ
SMRTI
A VZKŘÍŠENÍ
JEŽÍŠE
KRISTA

OBRAŤTE SE A ČIŇTE POKÁNÍ

3. DUBNA 2012 20.00 h
ŽDÁR NAD SÁZAVOU

DĚTSKÝ AREÁL
NA SÍDLIŠTI LIBUŠÍN

ŘÍMSKOKATOLICKÉ KŘESŤANSKÉ OBRNENÍ ŽDÁR NAD SÁZAVOU II

3. dubna 2012
20.00 h
DĚTSKÝ AREÁL
NA SÍDLIŠTI LIBUŠÍN

Římskokatolická farnost Sněžné na Moravě

Vás zve na

MŠI SV. S UDÍLENÍM SVÁTOSTI NEMOCNÝCH,

která se uskuteční

V NEDĚLI 15.4. 2012 V 10:30 HOD.

ve farním kostele ve Sněžném.

(přihláška není potřeba)

Římskokatolická farnost Fryšava pod Žákovou horou

Vás zve na

MŠI SV. S UDÍLENÍM SVÁTOSTI NEMOCNÝCH,

která se uskuteční

V SOBOTU 14.4. 2012 V 10 HOD.

ve farním kostele na Fryšavě.

(je potřeba se přihlásit)

Po mši sv. bude tradiční posezení na faře.

ZDE ODSTŘIHNOUT

PŘIHLÁŠKA – FRYŠAVA

Jméno a příjmení .....

Datum narození .....

Bydliště .....

Přehled bohoslužeb v době velikonoční:

FRYŠAVA

od 1.4.2012 do 9.4.2012

1.4.2012	Květná neděle	8:45 hod
5.4.2012	Zelený čtvrtek	17:00 hod
6.4.2012	Velký pátek – křížová cesta	15:00 hod
	– Velkopáteční obřady	15:30 hod
7.4.2012	Bílá sobota	18:30 hod
8.4.2012	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	8:45 hod
9.4.2012	Pondělí v oktávu velikonočním (Červené pondělí)	8:45 hod

SNĚŽNÉ

od 1.4.2012 do 9.4.2012

1.4.2012	Květná neděle	10:30 hod
5.4.2012	Zelený čtvrtek	18:30 hod
6.4.2012	Velký pátek – Velkopáteční obřady	18:30 hod
7.4.2012	Bílá sobota	21:00 hod
8.4.2012	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	10:30 hod
9.4.2012	Pondělí v oktávu velikonočním (Červené pondělí)	KRÁSNE 10:30 hod

.....
Matouš: farní občasník, pro vnitřní potřebu vydává farnost Fryšava
kontakt@farnostfrysava.cz

www.farnostfrysava.cz
www.farnostsnezne.cz